

8) Ik weet het zeker!

Terwijl mijn lief en ik door onze landerijen banjerden, hoort hij vol belangstelling mijn ervaringen aan van de uitgeversdag. Zijn glunderende reactie op mijn bemachtigde visitekaartje geeft me net dat zetje om de volgende dag een mail te sturen naar Sanne Visch van Pen & Inkt.

‘Dat boek moet er komen!’ Die conclusie trek ik nadat ik haar website nogmaals van A tot Z heb doorgenomen. Ik lees haar uitspraken: “Heb je iemand nodig die met je meekijkt en je helpt bij het maken van keuzes die passen bij je ambitie?” (DAT ZEER ZEKER) en...

“In samenwerking sta ik de auteur bij en heb ik aandacht voor wat er speelt.” (YES!)

Drie november 2022 stuur ik Sanne vol verwachting een mail met in de bijlage mijn bookproposal. In de hoop op een belafsprak.

Vervolgens beland ik in een soort stroomversnelling: Ik face time (voor ’t eerst van me leven!) met Sanne. De eerste keer verliep dit nog wat stuntelig. We zagen elkaar in beeld maar zonder geluid. Dus zaten we alsnog beiden met de telefoon aan ons oor. Toch voelde dit fijn voor mij om haar op deze manier beter te leren kennen.

Ik mocht Sanne de helft van mijn manuscript toesturen. Ondertussen vroeg zij een vrijblijvende offerte aan bij Boekengilde. Zo kon ik alvast een indruk krijgen voor welke kosten ik zou komen te staan, mocht ik voor selfpublishing kiezen.

Ineens werd alles ECHT! Want hoeveel pagina’s dacht ik vol te gaan schrijven? Wilde ik een hard- of softcover? Welke papiersoort had ik in gedachte en welk lettertype? HEMELTJELIEF!!

Sanne loodste mij met heel veel geduld door al deze vragen heen.

Ondertussen had zij mijn werk doorgelezen en sprak mij moed in: SCHRIJF DOOR. JIJ HEBT WAT TE VERTELLEN!

‘Maar die mijnheer van de uitgeversdag dan?’, merkte ik nog twijfelachtig op. ‘Hij vond dat er over mijn onderwerp al veel geschreven was’.

‘Tja’, zei Sanne. ‘Over de liefde is nog vele malen meer geschreven. Je hebt mij nieuwsgierig gemaakt!’

Dit gaf me vleugels en ik plande snel meer interviews in. Het ene verhaal bracht me als vanzelf naar het volgende waarin ik niet alleen

partners interviewde die mantelzorger zijn, maar ik sprak bijvoorbeeld ook met een casemanager en mensen rond mijn leeftijd(bijna 58, dank u!) of jonger die mantelzorgen voor een ouder. Ook sprak ik een medewerkster van kleinschalig wonen en belandde zelfs bij de notaris! Tussen alle interviews door volgde ik verschillende Webinars via Boekengilde. (Enorm leerzaam en laagdrempelig om aan mee te doen.)

Ik moest een datum noemen wanneer mijn boekpresentatie zou gaan plaatsvinden. Hieruit volgde vanzelf meer deadlines. De eerste was wanneer mijn manuscript klaar zou zijn. We hadden afgesproken dat als Sanne terug kwam van haar meivakantie mijn manuscript in haar mailbox zou zitten zodat zij als redactrice van mijn boek aan de slag kon.

Hoezee! DAT LUKTE! Ik huppelde rond als een kip die net een ei heeft geproduceerd!

59.294 woorden waren de deur uit. Wàt een mijlpaal!

Met mijn ‘gebakjes-vriendin’ vierde ik dit heuglijke momentje en praatte haar in hele grote lijnen bij over de vlucht die de inhoud van mijn boek had genomen. Gelijktijdig kwamen we tot de ontdekking dat de titel van mijn boek eigenlijk de lading niet meer dekte. Want ‘Aangenaam?! Mantelzorger is de naam’ doet veronderstellen dat het boek uitsluitend over mantelzorgers gaat. Mijn boek had dus een andere richting erbij gekregen, die ik van tevoren niet had bedacht! Aaaargh!!

Moest dit echt veranderd?

Wilde ik dit wel? Ik was aan deze titel gehecht geraakt...

Plotseling ondervond ik dat dit dus HET fenomeen was waar Marelle ooit over sprak tijdens één van haar schrijfcursussen:

‘Kill your darlings’!!

Dit voelde zó helemaal niet-leuk! En dat is nog zacht uitgedrukt!

Weet ik het wel ècht zeker?

Goddank staat er een vakantie voor de deur met na-denk-tijd.